

[Thomas Pedersen.]

hed volde at faa gennemført en Overenskomst, der nøje følger de Linier, som dette Lovforslag anviser. Altsaa maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, om han vil være med til, at man straks ude i Kommunerne gennemfører dette Lovforslags Principper.

Den højtærede Socialminister paastod, at man skulde ikke tage saa stærkt Hensyn til, hvad der har staaet i et Blad — det var angaaende de 10 000 Overarbejdstimer —, man maatte ogsaa høre den anden Part. Det er jeg ogsaa villig til, og jeg spørger derfor den højtærede Socialminister, om han vil paastaa, at disse 10 000 Overarbejdstimer er afspadseret, og at der er antaget anden Arbejdskraft i Stedet for i nøjagtig det samme Tidsrum, saaledes at Kontormedhjælperne ikke har noget som helst at klage over, fordi de ikke har haft mere end deres normale Arbejdstid. Jeg vil gerne have dette Spørgsmaal klaret, for er Stillingen saaledes, er der naturligvis ingen Grund til at angribe Københavns Kommune for dette Forhold.

Valdemar Thomsen: Efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremsatte om Landbruget, misforstaar han fuldstændig Situationen. Derimod er det rigtigt, at det i Virkeligheden er et Landbrugsproblem, her er til Debat. Og dette Problem løses ikke, uden at Landbruget faar i alt Fald, hvad vi forstaar ved en anstændig Løn for det Arbejde, det udfører. Den højtærede Socialminister siger, at det uden Resultat er forsøgt at formaa Organisationerne til at løse Spørgsmaalet. Men saa de Kommuner, hvor Socialdemokrater og Radikale har Flertal? Hvorfor, kan man med det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen spørge, undgaar saadanne Kommuner ikke Overarbejde? Enten er Lovforslaget aabenbart et saakaldt Paredeforslag, eller ogsaa er det selv med noget saa ordinært som Kommunearbejde vanskeligt at undgaa Overarbejde. I alt Fald er de 10 000 Overtimer, som det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen omtalte, for mig et Fingerpeg om, at specielle Virksomheder, ikke mindst, som nævnt, Slagterierne, og det gælder sandsynligvis mange andre, vil blive generet urimeligt gennem de foreslaaede Bedømmelser.

Men altsaa, lad nu Udvalget foretage en grundig Prøvelse, og lad om muligt de socialdemokratisk styrede Kommuner, samtidig med at en saadan Undersøgelse foregaar, i Praksis vise, for det første, at der

ligger en Vilje bag, for det andet, at Overarbejde kan undgaaes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Jeg agter ikke at rejse en Debat her i Tinget vedrørende Landbrugets Beskæftigelses- og Lønningsforhold. Dem har vi haft tilstrækkeligt mange af. Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen siger, at det er Landbrugets Skyld, at vi har et Arbejdsløshedsproblem, siger jeg til det ærede Medlem: Det er en Kendsgerning, at der er sket en Forskydning i Befolkningslagene i disse Kriseaar, men lige saa lidt som jeg siger, at Regeringen er Skyld i Afsætningsbegrænsningerne, lige saa lidt har det ærede Medlem Ret til at sige, at det danske Landbrug er Skyld deri. Det ærede Medlem vil vist kunne forsone sig med, at man under Bedømmelsen af disse Forhold siger, at vort Hovederhverv ikke har kunnet arbejde under tilfredsstillende økonomiske Vilkaar og derfor baade beskæftigelsesmæssigt og lønmæssigt har maattet indskrænke sig mest muligt; jeg tror, at det ærede Medlem saa kunde finde Aarsagen til en Del af Arbejdsløsheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Ærede Medlemmer vil erindre, at jeg i min sidste Udtalelse paa ingen Maade lagde Skylden for Arbejdsløsheden paa Landbruget, men jeg sagde, at den Ulykke, som har ramt vort eksportrende Landbrug, for en væsentlig Del var Skyld i Arbejdsløsheden. Dette er dog noget helt andet. Det er slet ikke min Mening paa nogen Maade at kaste en Skygge paa Landbruget af den Grund. Jeg har peget paa en Ulykke, som efter min Formening er en fælles Ulykke for alle i Landbrug som Industri, i Byer som ude, hvor man dyrker Jorden, og det, jeg har sagt, er, at der for mig er noget nedtrykkende i at høre Repræsentanter for Landbruget, som dog er Tingene saa nær inde paa Livet, tale, som de gør, forholde sig saa ligegyldige til Spørgsmaalet om selv 500 arbejdsløses Beskæftigelse. Jeg synes, at den Ulykke, som det i dette Forhold er for Landbruget og for os andre, maatte være af den Natur, at man vel kan tale her i Tinget om mange Forslag, som sigter til at forbedre Tilstanden for Landbruget gennem Øgelse af dets Priser og paa anden Maade,